

**XXXIII
TIMOČKI MEDICINSKI DANI
ZBORNİK SAŽETAKA**

**Zaječar
17-18. maj 2014.**

TIMOČKI MEDICINSKI GLASNIK

ODGOVORNI UREDNIK

dr Emil Vlajić

GLAVNI UREDNIK

Prim dr sci. med. Željka Aleksić

POMOĆNIK GLAVNOG I ODGOVORNOG UREDNIKA

dr Miljan Jović

TEHNIČKI UREDNIK

dr Saška Manić

ČLANOVI UREĐIVAČKOG ODBORA

Dr sci. med. Slađana Anđelić
Prof. dr Goran Bjelaković
Prof. dr Vidojko Đorđević
Prof. dr Slobodan Ilić
Prof. dr Vladimir Jakovljević
Prof. dr Biljana Kocić
Prof. dr Zoran Krstić
Prof. dr Lazar Lepšanović
Prof. dr Branko Lović
Prof. dr Dragan Micić
Prof. dr Nebojša Paunković
Prof. dr Žarko Ranković
Doc. dr Bojana Stamenković
Prof. dr Vesna Živojinović Tumba

LEKTORI

Srpski jezik: Doc. dr Dejan Milutinović
Engleski jezik: Nataša Arandelović, profesor

Časopis izlazi četiri puta godišnje.

Mišljenjem Republičkog sekretarijata za kulturu broj 413-982/76-02a od 5. novembra 1976. godine da je publikacija iz oblasti stručne literature, oslobađa se plaćanja poreza na promet.

VLASNIK I IZDAVAČ

Srpsko lekarsko društvo, podružnica Zaječar
web adresa: www.sldzajecar.org.rs

ADRESA REDAKCIJE

Timočki medicinski glasnik
Zdravstveni centar Zaječar
Rasadnička bb
19000 Zaječar

ADRESA ELEKTRONSKE POŠTE (E-MAIL)

tmglasnik@gmail.com

WEB ADRESA

www.tmg.org.rs

TEKUĆI RAČUN

(Srpsko lekarsko društvo, podružnica Zaječar)
205-167929-22

ŠTAMPA

Spasa, Knjaževac

TIRAŽ

500 primeraka

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

61

TIMOČKI medicinski glasnik / odgovorni urednik Emil Vlajić ; glavni urednik Željka Aleksić. - God. 1, br. 1 (1976)- .
- Zaječar : Srpsko lekarsko društvo, podružnica Zaječar, 1976- (Knjaževac : Spasa). - 30 cm

Dostupno i na:

<http://www.tmg.org.rs>. -

Tromesečno

ISSN 0350-2899 = Timočki medicinski glasnik

COBISS.SR-ID 5508610

MATERIJAL I METODI RADA: 76-godišnji muškarac, primljen na odeljenje hirurgije sa znacima akutnog kalkuloznog holecistitisa. Učinjena je klasična holecistektomija. Pacijent je pre 7 meseci operisan od perforativnog ulkusa duodenuma, kada je učinjena sutura. Drugog postoperativnog dana pacijent je subfebrilan, a na dalje febrilan. Učinjen UZ .abomena, gde se ne uočavaju patološke promene. Sledećeg dana na kontrolnom UZ pregledu, prisutna diskretna tečna zona perirenalno. CT abdomena prikazuje značajan pleuralni izliv desno sa pratećom kompresivnom atelektazom bazalno desno; u loži ž.kese i subhepatično nema tečne kolekcije; ispod desnog bubrega, pa do ulaska u m.karlicu, uz desni m.psoas pruža se tečna kolekcija dimenzija 6x4x12cm. Hirurg plasiranjem drena sprovodi retroperitonealnu drenažu apscesa. Febrilnost se održava. Na drenu sadržaj suspektan na duodenalni, tako da se radi rtg gastroduodenuma i uočava deformacija proksimalnog dela duodenuma sa prikazom fistule, koja se pruža retroperitonealno i pojavom kontrasta u distalnom drenu. Pacijent je upućen u tercijarnu ustanovu radi daljeg lečenja.

ZAKLJUČAK: Prikazali smo unutrašnju duodenalnu fistulu sa retroperitonealnim apscesom, koja je retka komplikacija i primenu različitih dijagnostičkih procedura u njenom dijagnostikovanju. Konvencionalne radiološke metode, rtg gastroduodenuma, pasaža tankog creva, uz CT, su metode izbora kod postupka dijagnostikovanja duodenalne fistule i retroperitonealnog apscesa, koje UZ-kom mogu biti neprepoznate. Rtg gastroduodenuma sa visokom sigurnošću utvrđuje postojanje fistuloznog kanala, lokalizaciju i pravac pružanja. CT je metoda izbora za otkrivanje retroperitonealnog apscesa, niske pouzdanosti u prikazu fistula. UZ-kom je moguće otkrivanje ekstramuralnih kolekcija, prvenstveno slobodne tečnosti i apscesa, ali je njegov značaj u praćenju, evaluaciji i proceni toka bolesti.

Ključne reči: dijagnostičke metode, duodenalna fistula, retroperitonealni apsces

e-mail: zasavija@gmail.com

Naziv sesije:

DIJAGNOSTIKA Poster prezentacije

INFEKCIJE VIRUSIMA PARAINFLUENCE U DECE I ODRASLIH

Ivana Hrnjaković Cvjetković, A. Patić, N.Nikolić, G. Kovačević, J. Radovanov, A. Jovanović Galović, V. Milošević

UNIVERZITET NOVI SAD, MEDICINSKI FAKULTET NOVI SAD, INSTITUT ZA JAVNO ZDRAVLJE VOJVODINE

UVOD: Parainfluenca virusi, porodica Paramyxoviridae, su virusi respiratornog tropizma koji izazivaju sporadične infekcije i epidemije u ljudi. Primarna infekcija nastaje u ranoj životnoj dobi i manifestuje se faringitisom, bronhitisom, bronhiolitisom ili pneumonijom. U odraslih osoba infekcija se manifestuje simptomima obične prehlade. Starija životna dob je faktor rizika za nastanak težih infekcija. Kako je imunitet tipski specifičan i nesolidan infekcija može nastati više puta u životu.

CILJ: Cilj rada je da se sagleda značaj ovog humanog patogena utvrđivanjem seroprevalence i učestalosti relativno nedavnih infekcija ovim virusima u populaciji Južnobačkog okruga u periodu 01.01.2013 .- 26.03.2014.

MATERIJAL I METODI RADA: U periodu od 01.01.2013. - 26.03.2014. u Institut za javno zdravlje Vojvodine upćena je 191 osoba uzrasta od 1 do 79god. sa kliničkom slikom respiratorne infekcije radi seroloških testiranja na parainfluenca viruse. Serološka ispitivanja su izvršena komercijalnim ELISA IgM i IgG testom za dokazivanje antitela na viruse parainfluence, proizvođača Euroimmun Nemačka. Testovi su izvođeni ručno, strikno po uputstvima proizvođača.

REZULTATI: Od 191 testiranih na viruse parainfluence u 38,7% je dokazana relativno nedavna infekcija (IgM i IgG antitela pozitivna). Ranija infekcija (IgM antitela negativna , IgG pozitivna) je utvrđena u 53,4% .U 2 osobe utvrđena su samo IgM anitela što ukazuje na verovatnu infekciju parainfluenca virusima i zahteva dalje serološko praćenje radi postavljanja konačne dijagnoze. Najveći postotak relativno nedavnih infekcija (60,0%) je dokazan u najmlađoj dobnoj grupi, u dece do 7 godina života . U različitim dobnim grupama učestalost ranije infekcije se kretala od 20,0% (u predškolske dece) do 60,25% u odraslih osoba (od 18 do 64 godine). Samo 13 tesiranih osoba (6,8%) imalo je negativna oba testa na parainfluence viruse. Tokom juna i jula 2013. nije registrovan

nijedan slučaj relativno nedavne infekcije virusima parainfluence. Od avgusta 2013. broj relativno nedavnih slučajeva infekcije virusima parainfluence je bio u porastu i dostigao je maksimum u decembru 2013. kada je registrovano 11 slučajeva relativno nedavne infekcije virusima parainfluence od ukupno 18 testiranih (61,1%). Od januara do 26.03.2014. registrovano je ukupno 37 slučajeva relativno nedavne infekcije virusima parainfluence (u januaru i februaru po 13 a u martu 11 slučajeva). U istom periodu prošle godine registrovano je 8 slučajeva relativno nedavne infekcije.

ZAKLJUČAK: Velika učestalost relativno nedavnih slučajeva infekcije virusima parainfluence, posebno u najmlađoj posmatranoj dobnoj grupi, kao i velika prokuženost ukazuju na značaj ovoga humanog patogena u populaciji Južnobačkog okruga.

Ključne reči: Parainfluenza virusi, ELISA IgM i ELISA IgG.

e-mail: ivana.hrnjakovic@izjzv.org.rs

TAKAYASU ARTERITIS - OD PRETPOSTAVKE DO MDCT-OM POTVRĐENE DIJAGNOZE

M.Vučković (1), N.Menković (1), M.Ilić (2), J.Markov(3), A.Petković (1), M.Stojanović (4), Ž.Marković (1), D.Mašulović (1)

(1) KC SRBIJE, CENTAR ZA RADIOLOGIJU I MAGNETNU REZONANCU, (2)ZC ZAJEČAR, (3)OPŠTA BOLNICA VRŠAC, (4)KC SRBIJE, INSTITUT ZA ALERGOLOGIJU

UVOD:Takayasu arteritis je sistemski vaskulitis velikih arterija. Primarno dovodi do promena na aorti i njenim glavnim granama. Najčešće se javlja među azijskom rasom, ali se može vidjeti kod svih rasa. Uglavnom pogađa žene mlađe od 40 godina. MDCT je široko dostupan dijagnostički modalitet koji pruža tačne informacije o lokalizaciji i vrsti promena u zidovima krvnih sudova i kao takav potvrđuje dijagnozu Takayasu arteritisa i određuje stadijum bolesti.

CILJ:Prikaz uloge MDCT-a u postavljanju završne dijagnoze kod sumnje na vaskulitis velikih arterija.

MATERIJAL I METODI RADA:Tokom razdoblja od dve godine, 37 pacijenata sa uputnom dijagnozom arteritisa velikih krvnih sudova, prema kriterijumima Američkog Koledža Reumatologa, prošla su MDCT ispitivanje u Poliklinici KC Srbije, kao i analizu aktivnost i kliničkog statusa, seroloških markera i ultrazvono ispitivanje.

REZULTATI: Takayasu arteritis je dijagnostikovao kod 6 pacijenata, na temelju MDCT nalaza - morfološke promene u zidovima velikih krvnih sudova. U 5 potvrđenih slučajeva radilo se o osobama ženskog pola, četiri od njih bile su mlađe od 40 godina i jedna je bila starija a u jednom slučaju radilo se o muškarcu starosne dobi do 40 godina. U jednom slučaju radilo se o ranoj fazi bolesti, što se prikazalo kao zadebljanje zida grudne aorte, dok se kod ostalih pacijenata radilo o uznapredovaloj fazi, sa naizmeničnim stenozama i aneurizmatiskim promenama i oni su klasifikovani prema novoj angiografskoj klasifikaciji Takayasu arteritisa (1994). Doppler ultrasonografija je pokazala korelaciju sa MDCT nalazom u dva slučaja.

ZAKLJUČAK: MDCT je u odnosu na Color doppler ultrasonografiju superioran u prikazu velikih krvnih sudova grudnog koša. Takođe pruža dodatne informacije i omogućava procenu morfologije krvnih sudova i tačnu lokalizaciju promena u zidu. Sve navedeno dovodi do postavljanja konačne dijagnoze kada je u pitanju vaskulitis velikih krvnih sudova.

Ključne reči: MDCT, vaskulitis, veliki krvni sudovi

e-mail: vladimir.v@sbb.rs